

مغلق نویسی

پیمان جلیل پور

کتابدار کتابخانه عمومی شمس تبریزی
شهرستان نیر (اردبیل)، کارشناس ارشد
علم اطلاعات و دانش‌شناسی

مغلق‌نویسی به معنی دشوارنویسی از بیماری‌های رایج در نگارش است و در میان بعضی از نویسندگان در حوزه‌های مختلف علمی شیوع بسیار دارد. به نظر این افراد، چنانچه نوشته‌ای پیچیده و دشوار باشد، ارزش علمی بیشتری دارد؛ در صورتی که چنین نیست و بهتر است نگارش مبتنی بر ساده‌نویسی باشد. اصولاً بعضی از افراد که از نظر علمی ضعیف‌اند، سعی می‌کنند ضعف خود را با دشوارنویسی پنهان سازند و نوشته‌های پرابهام و پیچیده را پوشش مناسبی برای پنهان کردن ضعف علمی خود می‌دانند. متن نوشته هر چه ساده‌تر و روان‌تر باشد، تأثیر بیشتری دارد و بر دل مخاطب بهتر می‌نشیند. در واقع، نوشته هر چه ساده‌تر باشد، راحت‌تر خوانده می‌شود. ساده‌نویسی کار چندان ساده‌ای نیست و نویسنده باید بارها و بارها متن خود را ویرایش کند تا کلامش به پختگی و شیوایی لازم برسد. دشوارنویسی باعث می‌شود که خواننده با نگاهی گذرا و سریع از خواندن متن صرف‌نظر کند. (از همین‌روست که فرهنگستان زبان و ادب فارسی با واژه‌گزینی، سعی در جایگزینی لغات ساده و فارسی امروز با واژگان بیگانه و دشوار و رواج فارسی‌نویسی ساده امروز دارد.) دانش‌آموزان در دوره ابتدایی با ساده‌نویسی در کتاب‌ها روبه‌رو می‌شوند و از همین دوره حساس از دشوارنویسی به دورند. به‌طور کلی، نوشته‌ای که از پیچیدگی و دشوارنویسی به دور باشد، می‌تواند جایگاه خاص خود را بیابد و خواننده نیز با این گونه نوشته‌ها راحت‌تر ارتباط برقرار کند.